FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT MICHAEL B. ELMER

föredraget den 7 maj 1996 *

1. I denna talan om fördragsbrott har kommissionen yrkat att det skall fastställas att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt EG-fördraget genom att inte inom föreskriven tid ha vidtagit de åtgärder som är nödvändiga för att genomföra rådets direktiv 89/369/EEG av den 8 juni 1989 om förhindrande av luftförorening från nya kommunala avfallsförbränningsanläggningar [1] och rådets direktiv 89/429/EEG av den 21 juni 1989 om minskning av luftförorening från befintliga kommunala avfallsförbränningsanläggningar [2] och genom att inte ha underrättat kommissionen om dessa åtgärder.

2. Enligt artikel 12.1 i direktiv 89/369 och artikel 10.1 i direktiv 89/429 skulle medlemsstaterna senast den 1 december 1990 ha antagit de bestämmelser som var nödvändiga för att följa direktivet och genast ha underrättat kommissionen om detta.

Då Republiken Italien inte inom denna frist hade underrättat kommissionen om att direktiven hade införlivats, inledde kommissionen genom en formell underrättelse av den 25 april 1991 ett fördragsbrottsförfarande enligt artikel 169 i fördraget. Genom en skrivelse av den 11 juli 1991 till kommissionen upplyste Italiens ständiga representation vid Europeiska gemenskaperna att de italienska myndigheterna höll på att utarbeta de bestämmelser som är nödvändiga för att följa direktiven, och att dessa skulle införlivas genom den så kallade 1990 års gemenskapslag [3].

Då kommissionen kunde konstatera att de ovannämnda direktiven varken hade införlivats i italiensk lagstiftning genom 1990 års gemenskapslag eller genom den så kallade 1991 års gemenskapslag [4], framställde kommissionen på nytt sina synpunkter i ett motiverat yttrande av den 18 juni 1993. Eftersom detta motiverade yttrande inte besvarades av den italienska regeringen, väckte kommissionen denna talan.

3. Den italienska regeringen har inte bestritt att den är skyldig att införliva de aktuella

* Originalspråk: danska.

1 — EGT nr L 163, s. 32.

2 — EGT nr L 203, s. 50.

3 — Den senare lagen nr 428 av den 29 december 1990.

4 — Den senare lagen nr 142 av den 19 februari 1992.

direktiven i italiensk rätt och att direktiv 89/369 inte har införlivats och direktiv 89/429 endast delvis har införlivats inom den frist som fastställts i direktiven. Regeringen har i sin svarsinlaga upplyst domstolen om att direktiv 89/429 delvis har införlivats i italiensk rätt inom den föreskrivna fristen genom miljöministeriets förordning av den 12 juli 1990 om riktlinjer i fråga om minskning av förorenande utsläpp från industrianläggningar och fastställelse av gränsvärden för utsläpp. Kommissionen underrättades emellertid inte om detta, eftersom nya bestämmelser var under utarbetande, vilka direkt motsvarade bestämmelserna i direktiv 89/429.

Kommissionen har mot bakgrund av dessa upplysningar beträffande införlivandet av direktiv 89/429 återkallat sin talan angående underlåtenhet att införliva detta direktiv.

4. Eftersom Republiken Italien inte har bestritt att direktiv 89/369 inte har införlivats i italiensk rätt inom den frist som är fastställd i artikel 12.1 i direktivet, skall det fastställas att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter som det åligger den enligt EG-fördraget, såsom kommissionen har hävdat.

5. Kommissionen har yrkat att Republiken Italien skall ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet kostnaderna för den del av talan som rör införlivandet av direktiv 89/429.

Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Enligt artikel 69.5 skall part som återkallar sin talan förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. På begäran av den part som återkallar sin talan kan det emelleritd beslutas att kostnaderna skall bäras av den andra parten, om det anses skäligt på grund av dennes uppträdande.

6. Eftersom den italienska regeringen inte inom den frist som föreskrivs för att införliva direktiv 89/429 har underrättat kommissionen om att detta direktiv delvis redan hade införlivats i italiensk rätt, omfattade kommissionens talan även detta direktiv. Den italienska regeringen har först i sin svarsinlaga angett att direktivet redan före fristens utgång delvis var i kraft i Italien, vilket medförde att kommissionen återkallade denna del av talan. Att kommissionen har fört talan om underlåtenhet att införliva direktiv 89/429 och därefter har återkallat denna talan beror således endast på den italienska regeringens uppträdande och jag håller därför med kommissionen om att Republiken Italien också bör ersätta rättegångskostnaderna för denna del av talan.

Förslag till avgörande

7. Jag föreslår mot denna bakgrund att domstolen skall avkunna följande dom:

1) Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt EG-fördraget genom att inte inom föreskriven tid ha antagit de bestämmelser som var nödvändiga för att följa rådets direktiv 89/369/EEG av den 8 juni 1989 om förhindrande av luftförorening från nya kommunala avfallsförbränningsanläggningar.

2) Republiken Italien skall ersätta rättegångskostnaderna.